

allí i en M.L. (REW_s, s. v.), que diu que sí. Tant se val per a nosaltres: segons aqueixa j- sembla, doncs, que l'aproximació de *giavàtoi* amb *gavet* és coincidència.⁶

Ens quedem amb quelcom d'estrictament pirinenc.⁵ I sense altra pista que la que ja vaig suggerir el 1931 en el *Voc. Ar.*, i que Rohlf's reprèn amb addicions: una arrel GAB-, que seria comuna amb el nom de la *gavarra* o *gavarrera*. Certament són dues plantes força diverses, els hàbitat de les quals es refreguen més que coincideixen (a la part inferior del de *gavet*): la semblança en la flor (molt efímera en tots dos, i vistosa i més o menys roja-rosadencia) i en el fruitet (sense valor, i ben poc comestible o gens no compensa pas les marcades diferències de talla, i el fet que la *gavarrera* té punxes, i l'altra no en té.⁷

Però, com he mostrat en GAVARRA, aquest nom apareix també aplicat a l'esbarzer en català antic, i a la romeguera en gascó occidental etc. I amb aqueixes plantes augmenten les coincidències: totes tres formen matissers espessos, de vegades els del *gavet* quasi tan impenetrables com els de l'esbarzer o la bardissa, que arriba a entrebancar el caminant, i els caps de bestiar quasi o tant com aquests, i la romeguera, de més a més, és planta rossegadissa; el rododèndron no s'alça gaire més de terra i s'escampa per una grossa superfície.

Ha quedat indicat allà el parentiu amb el basc *gapar*/**kap-*, i aquest ja no és la *gavarrera* sinó precisament això: b-nav. *gapar* «zarza, planta rastrea»³⁰ (Azkue I, 326), i en els proverbis Oihenart l'aplica al «buisson» que «rend son ombre pleine de trous, selon ce qu'est lui même»; de nou, la variant *kapar*, usual en el basc suletí i en biscaï d'Oñate, té la mateixa amplitud botànica o duplicitat ambivalent: Azkue el tradueix per «zarza» i «cambrón» alhora (I, 467); l'arç o «cambrón» tampoc no és ni la *gavarrera* ni el rododèndron, però més aviat hi té més retirada que l'altre en l'hàbitat etc. Hi ha altres denominacions del *gavet* en els nostres Pirineus (*abarset*, *esbardal*, *bartal*, *bardanal*, *talabard* etc.) que s'assemblen, fins quasi confondre's, amb els noms de la bardissa i l'ESBARZER; veg. aquest article, i en l'article BARDA, especialment pp. 644b39ss., 645a7, 645a51, 646a23, a40ss.-b19, b23, i notes 8 i 10.⁴⁵

En un mot si *gavarra* surt d'un GABARR- aquitano-bascoide, és imaginable que, amb un altre sufix substituint -ARR, un GAB-EKK- pogués designar el que després es digué *gavec*/*gavec*, alterat una mica en *gavet* per influència del síndnim *neret*.

¹ Segons Mn. JPBlazy, que vivia a Ribesaltes, «al Ross., Conflent i Vallespir se'n diu *gabot* o bé *pentecostera*» (BDLC VII, 90). Dades de segona mà en Colmeiro, *Enum.* III, 540, i BDC XVII, 25. També les de Rolland (*Flore Pop.* VII, 245). — ² *Gawek* 'gavarrera' atribuït a Luixon per l'ALF (mapa *églantier*, punt 452) és doncs erroni: a la resta del mapa (gascó i llgd.) figura *gardawé*, *garrabié* etc., o sigui el derivat de GAVARRA, correctament. — ³ No hi té relació el nom de pic *Gabiëto*, *Gabiëton*, repetit,⁶⁰

entre la vall de Gavarnia i l'alta vall de Broto-Bujaruelo (mapa Schrader; mapes Meillon, de Gavarnia i Vinhamala) (2°60,65×47°40,45), que semblen provenir d'un diminutiu aragonès de CAPUT(T) + ELLUM., o si es vol canvi de sufix de CAPITULUM: significat 'cim', 'pic'. — ⁴ És *gauriús* (-ONES) (1) o *gauriys* (2). Segons la grafia normal de Lespy, i d'acord amb el sistema occità no afrancesat, seria allò, només és que fa por que sigui una forma de segona mà, escrita per algun habitant o freqüentador d'Ossau poc preparat, i llavors podria ser això últim. Si fos (1) ens recordaria ll. *gaudiozus* (cf. *gauzet*), si fos (2) ens recordaria *nabiys*, variant del nom de l'avajó; i de fet no es pot descartar que -iu sigui degut a contaminació d'aquesta planta, força relacionada, i que la -r- s'expliqués per la contaminació del tipus *naret* i *garet*: més que més, sortint *gavec*/*gavet* de *gavec*, amb -v- provinent de -y-, etapa que el bearnès avui ha deixat endarrere, però abans hagué de passar-hi. — ⁵ També n'hi ha molts de pre-romans, però ben diferents dels nostres. Recordo d'aquí, o d'algun altre estudi romanístic, *amborzala* (crec de Jud, francoprovençal o lombard). Si recordo bé que és el rododèndron, sembla que s'hauria de relacionar amb *bourjenc* (i *bourjenquin*), que Honnorat i el TdF donen com a nom de la planta en els Alps de Provença (i que recordo usat en el *Calendau*); com sigui que, en els Alps savoiens i delfinesos, la mateixa s'anomena amb formes fonètiques (*brire*, *bruirasso* etc., Rolland, l. c.) corresponents al fr. *bruyère* — cat. *bruguera* — es pot suggerir que *bourjenc* surti d'un *VROIC-ENCO- i *amborzala* d'un *AMBI-VROIC-ILLA, derivats del cèltic VROICOS 'BRUC'; en aquell s'hauria passat de *broizenc a *brozenc amb fusió de -iz- en ž; en aquest, oi s'hauria romanitzat simplificant-se en o (cf. gc. *bròc*, cast. *br(u)ezo*, les formes del nom del bruc allà); després, en tots dos s'hauria transposat la r pretònica: *broujenc > *bourjenc*, *ambrozèla > *amborzala*. L'addició de AMBI-, en aquest últim, es justificaria pel caràcter rossegadís d'aqueixa mata, que sempre abraça gran superfície (d'on la superposició del collectiu *gavekà* a *gawèk*).⁶ Amb el que sembla haver-n'hi més és amb un *jutelh*, que trobo com a nom del rododèndron a l'Arieja: com a cosa, però, incerta, i en una nota incompleta que no puc ara completar (< d'un *jupitiellus/*jupicellus*?, sorotàptic potser?). — ⁷ Més resoltament podem afirmar que no hi ha res a veure en el cas dels «capítols», capcirons o inflorescències de la repalassa: (bardana), encara que entre els noms patuesos occitans d'aquests capítols figurin *gaçès*, *gaçts* (ALF m. 112, 181, 1584) (cf. Rolland, *Flore* VII, 133; Gamillscheg, *Die Bezeichn. der Klette*; Charencey, RIEB I, 158), car tot això és gascó, i una forma llgd. *gafaròts* ens mostra que ve del gc. *gabhà* = cat. (A)GAFAR: perquè aqueixos «gossos» s'agafen als vestits; són doncs, en l'aspecte formal, els equivalents de *gafet*.

GAVETA, 'receptacle de fusta per a obres', 'obi'.